

Миләүшә КОЛМӨХӘМӘТОВА

Зәңгәр күк аяз булһын!

Мин, Колмөхәмәтова Миләүшә Мотифулла кызы, һуғыштан һуң 12 йыл үткәс тыуған, Ишембай районы Қанакай ауылында үскән кызмын, хәзер үзем дә күптән өләсәймен инде. Хәйер, быға аптырарға түгел: һуғыш вақытында тыуған балалар за хәзер һикһәнгә етеп бара.

Минең балалығым социализм осорона тура килде, без йәшәгән дәүерзә патриотик тәрбиә беренсе урында ине. Мәктәптә, университетта Бөйөк Ватан һуғышы ветерандары менән осрашыузар, инша языу конкурстары, спорт ярыштары даими рәүештә ойшторола торғайны. Шуға күрә беззәң быуын һуғышта үлем менән күзгә-күз осрашкан яугирзәрзә күреп-белеп үсте. 1971 йылда “Башкортостан пионеры” гәзите редакцияһы тыуған ил һәм тыныслык темаһына республика иншалар конкурсы иғлан иткәс, унда мин дә дәрәтләнеп катнаштым. Һөзөмтәлә тыныслык темаһын сағылдырған “Тыуған ил һағында торған һалдат уйзәры” тигән иншам призлы урын яуланы.

9 Май — халкыбыз өсөн иң бөйөк байрам, уны юкка ғына “Это праздник со слезами на глазах” тимәйзәр, мин үзем дә һуғышта яқындарын юғалтқан туғандарым, ауылдаштарымдың кайғы-хәсрәтен белеп-күреп үскәнгәмелер, был көндә күз йәштәрен тыя, һуғыш йырзәрын тыныс кына тыңлай алмайым. Минең өсөн һуғыш — ауылдаштарымдың моңһоу истәлектәре, ирзәре, улдары һуғыштан кайтмаған, күнелдәре яралы инәй-апайзәрзәң һығылып илаузәры, күршем Гөһәйүһәр инәйзәң 1945 йылдың майында Берлинда һәләк булған иренең хаттарын тотоп өйзән-өйгә йөрөп укыузәры, яуза батырзәрса һуғышып, аяк-кулдарын калдырып кайтқан ауылдаштарым Хисам бабайзәң, һыңар куллы Гәйсар бабайзәң ат кыуып эшкә сығып китеүзәре, атайымдың орден-мизалдарын тағып барған митингтан кайтқас илаузәры, Башкорт атлы кавалерия дивизияһында политрук булып хезмәт иткән укытуһыбыз Сабирийән Вилдановтың мәктәптә, орден-мизалдар тағылған костюмын кейеп, укыуһылар алдында сығыш яһаузәры менән истәлекле. Уларзә нысек онотаһың инде? Әле ошо юлдарзә ла күз йәштәрен түкмәйенсә яза алмайым, яқындарымдың барыһы ла кисә генә күргән кеүек күз алдында тора.

Беззәң Қанакай ауылынан Бөйөк Ватан һуғышында 162 кеше катнаша, 74-е әйләнеп кайтмай. Һәләк булуһылар араһында колхоз председателе Павел Кузнецов, тәүге колхозһылар Физетдин Кәримов, Сәғит Абызгилдин, олатайым Фәткулла Баймөхәмәтов һәм башкалар бар.

Ауылыбызга Бөйөк Ватан һуғышына тотош ғаиләләре менән киткәндәр зә бар: улар араһында Ленинградты обороналауға катнашып, беренсе төркөм инвалиды булып кайткан ауылдашыбыз Абызгилдин Дәүләткәрәй, Минлеәхмәт Хәсәнов, Сабирийән Вилданов һәм башкаларҙы атарға мөмкин. Ауылдашыбыз Минлегәрәй Хәсәновтың бер юлы ике улы яуға китә, тик Сәлимгәрәй әйләнәп кайтмай, ә Минлеәхмәт һуғыштан һуң өс бригаданы берләштергән элекке “Коммунизм” колхозының председателе булып китә. Гвардия сержанты Минлеәхмәт Хәсәнов данлыклы 214-се уксылар дивизияһында Сталинград өсөн барған каты һуғыштарға катнаша. Әгәр дивизия командиры генерал-лейтенант Н.И.Бирюков сценарий авторы булған ике сериялы “Гуля Королева” кинофильмын, “Дүртенсе бейеклек” (“Четвертая высота”) тигән китапты уҡыһағыз, унда барған хәтәр вакиғалар уртаһында ауылдашыбыз Минлеәхмәт Хәсәнов та кайнаған. Батырлығы өсөн ауылдашыбыз Ватан һуғышы ордены һәм мизалдар менән наградалана.

Дәһшәтле һуғыш йылдарында канакайзар тылда “Барыһы ла фронт өсөн, барыһы ла еңеү өсөн!”, “Фашист оккупанттарына — үлем!” тигән лозунг астында ал-ял белмәй тырышып эшләй. Тик 60-сы йылдарға ғына ауыл уртаһына һәләк булғандар рухына арнап һәйкәл ултыртыла. Бөгөн иһә ошо һәйкәл янында тороп һөйләрлек бер генә тере ветеран да юк: ауылыбызгағы берзән-бер иҫән ветеран Әүхәзи Минлеғолов та хәҙер тукһанды тултырыусы оло кеше, шул сәбәпле осрашыуҙарға йөрөй алмай.

Һуғыш һәм хезмәт ветераны Минлеәхмәт Хәсәнов хақында, ғөмүмән, бер һүз менән генә һөйләп булмай. Һуғыштан һуң ул күп эшләй, белемен арттыра, 1955 йылдың февралендә партияның Макар райкомы тарафынан һуғыш емереклектәрен бөтөрөү һәм ауыл хужалығын аякка баҫтырыу максатында ойшторолған партия һәм совет работниктарының “Утыз меңселәр” район активы составына инә. Йәштән эшһөйәр һәм намыҫлы М.Хәсәнов һуғыштан һуң башта колхоз хисапсыһы була, артабан Макар райкомы инструкторы, шунда ук бүлек мөдире булып эшләй. 1953 йылда өлкә партия мәктәбендә уҡый. Тап шул йылдарға ул Канакайға кайтып эшләү, ауылдаштарҙы яҡшыраҡ йәшәтәү хақында хыяллана. 1955 йылда “Кызыл таң” колхозының рәйесе итеп һайлана.

Һуғыштан һуңғы йылдарға “Кызыл таң” колхозы үтә лә фәкир була. Хезмәт көнө өсөн түләү булмай, хужалыкта үстөрөлгән бөтә иген, йәшелсә, малсылыҡ продукттары хөкүмәткә озатылып тора. Иген дә, акса ла тәтемәй колхозсыларға. Хәсәнов колхозды кабул итеп алғанда унда ни бары 226 мең 854 һум акса була, игендең гектарынан ни бары 4,5 центнер уңыш йыйып алалар, фураждағы бер һыйырҙан 1231 литр һөт һауыла, һауын һыйырҙар за 35 баштан артмай... Бына ошондай ауыр хәлдә кабул итеп ала М.Хәсәнов колхозды. Колхоз председателенә лә, колхозсыларға ла емерек, хәлһезләнгән хужалыкты аякка баҫтырыу өсөн көнө-төнө тырышып эшләргә тура килә. Ләкин яңы хужа ауырлыктарҙан куркмай, алдыңғы колхоздарҙың эш ысулдарын, республиканың ныклы һәм алда барған хужалыктарының эш тәҗрибәһен өйрәнәп, төрлө яңылыҡтар индерә, уларҙың етәкселәре менән осраша, колхозда таркалған хезмәт тәртибен күтәрәүгә зур көс түгә. Сәсәүлектәрҙең һәм малсылыктың продуктлылығын арттырыуға ирешә, механизаторҙар, малсы-

лар, һауынсылар, сөгөлдөрсөләр менән кәңәшләшеп эшлэй. Бына шулай халык менән даими һөйләшеп-аралашып тороу, агрономик, зоотехник кағизәләрҙең ябай ғына талаптарын үтәү, алдыңғы эш ысулдарын өйрәнөү үз һөҙөмтәһен бирә. Яйлап хужалыкта хезмәт күрһәткестәре күтәрелә башлай. 1959 йылда күрше Сталин исемендәге колхоз менән кушылып, “Коммунизм” исеMLE яңы колхоз төзөйҙәр.

Был вақытта инде колхоз нығынғандан-нығына бара. 1960 йылда “Коммунизм” колхозы игендең һәр гектарынан — 13,4 центнер, шәкәр сөгөлдөрөнән — 164, кукуруздан 224 центнер уңыш йыйып ала. Дәүләткә иген һатыу планын 122 процентка еткереп үтәй. Малсылыкта ла эштәр көйлө бара. һәр һыйырҙан 2003 кг һөт һауып алына, был һан ул вақытта район буйынса 1913 килограмм була. Дәүләткә ит, һөт, йөн һатыу буйынса ла планы артырып үтәйҙәр канакайҙар.

Ишембай районында ғына түгел, хатта тотош республика кимәлендә ихтирам яулаған коммунист М.Хәсәнов КПСС-тың Өлкә комитеты ағзаһы, партияның 19-сы Өлкә конференцияһы делегаты, 1965 йылдан башлап Ишембай кала комитеты ағзаһы, 1953 йылдан Ишембай районы советы депутаты ла булды. Уның хезмәт уңыштары, йәмәғәт эштәре тураһында языусы Рәшит Солтангәрәев “Ер улы” тигән очерк бастырҙы. Кендеге менән ергә береккән, тыуған ауылын, тыуған ерен өзөлөп һөйгән, үзе лә егелеп эшлэгән һәм башкаларҙы ла эшләтә, ойштора белгән яугир колхоз рәйесе М.М.Хәсәновтың тырыш хезмәтен хөкүмәтебез лайыҡлы баһаланы: һуғыш һәм хезмәт ветеранының күкрәген ике Ленин, Октябрь революцияһы, Хезмәт Кызыл Байраҡ ордендары, ВДНХ, “Сизәм ерҙәрҙе үزلәштерәү” мизалдары бизәй.

Яугир ауылдашыбыз М.Хәсәнов күптән донъяла юк инде, ләкин халык уның исемен әле лә зур хөрмәт менән телгә ала, үзҙәренә өлгө итеп куя. Мин Канакай мәктәбендә уҡыған йылдарҙа М.Хәсәнов ағай уҡыусылар алдында йыш сығыш яһай торғайны, “Батырлыҡ мәктәбе” орашыуҙары безҙә, йөш быуында, илһөйәрлек тәрбиәләүҙә зур роль уйнағандыр, тип уйлайым.

Тағы ла бер ауылдашыбыз Сабирийән Вилданов 112-се Башҡорт кавалерия дивизияһында генерал Шайморатов менән бергә һуғыша, ике Кызыл Йондоз ордены менән наградалана, Волганан Эльбағаса юл үтә. Бөйөк Еңеү көнөн Германияла каршылай, артабан Алыс Көнсығышта Квантун армияһын кыйратыуға катнаша. 105-се артиллерия дивизияһының политбүлек начальнигы булып хезмәт итә. һуғыштан ул 1947 йылда ғына әйләнеп кайта һәм илле йылға яҡын ғүмерен балалар тәрбиәләүгә арнай. Уҡытыусыбыҙҙы һаҡлы ялға озаткандарын мин бик яҡшы хәтерләйем — уға иштәлеккә ябай ғына будильник бүләк иткәйнеләр. Аҙаҡ, мин студент булып киткәс, уҡытыусым менән хат язышып торҙоҡ, С.Вильданов ағай тураһында “Восход” (хәҙерге “Торатау”) исеMLE район гәзитенә мәкәлә яҙдым, был хаттарҙың да кайһы берҙәре, бәхеткә каршы, һаҡланып, бөгөнгө көнгә тиклем килеп еткән.

Колмөхәмәтовтарҙан һуғышта бөтәһе биш кеше катнаша. Олатайым Фәткулла Рокоссовский армияһында разведчик булып хезмәт итә. Сираттағы бер операциянан кайтканда батырҙарса һәләк булғас, башта уны хәбәрһеҙ юғалғандар исеMLEгенә индерәләр. Ауылға “кара кағыз” килә... Тик һуғыштан һуң ғына кустылары Якуп Колмой менән Хисмәтулла һәм оло улы Рәхмәтулла

Қолмөхәмәтовтар юллап, уның 1943 йылдың 12-се октябрәндә Белоруссияла, Могилев өлкәһендә батырҙарса һәләк булғанын белә. Фәткулла олатайымдың исеме Бөйөк Ватан һуғышында һәләк булыуылар исемлегенә ингән, ошо өлкәнең Ленин районына караған Староселье ауылындағы туғандар кәберлегендә ерләнгән. Мин бала сакта Якуп Қолмой менән Рәхмәтулла Қолмөхәмәтов бабайымдар унан һары тупрак алып кайтқас, шундай за тупрак була икән, тип шак катқайнылар...

Фәткулла олатайым һуғышқа Ғәйфулла, Рәхмәтулла исемле ике улы менән бергә китә, кинйә улы — атайым Мотиғулла Фәткулла улы иһә 1942 йылда китә, сөнки йәше етмәй тора. Оло улы Ғәйфулла һуғышқа мәктәптә эшләгән еренән китә, башта Башҡорт кавалерия дивизияһында һуғыша, һуңынан язьмыш уны алыс Югославияға ташлай: унда Ғәйфулла Қолмөхәмәтов партизан була. Туған якка 1945 йылда офицер дәрәжәһендә әйләнеп кайта, һуғыштан һуң Канакай мәктәбендә хезмәт дәрестәрен уқыта.

Фәткулла олатайымдың икенсе улы Рәхмәтулла десант ғәскәрҙәрәндә һуғыша, дошман тылына “тел”гә йөрөй, сослоғо һәм кыйыулығы өсөн Қызыл Йондоз ордены, мизалдар менән наградалана. һуғыштан һуң Рәхмәтулла Өфөлә төпләнә, юғары техник белем алып, заводта инженер булып эшләй. Фәрихә еңгә менән Рөстәм, Азамат исемле ике ул тәрбиәләй. Қатыны иртә үлеп киткәс, балаларҙы яңғыз үстәрә. Улдарының икеһе лә юғары белем ала: Рөстәм — Өфө авиация институтын, Азамат Мәскәү халык-ара мөнәсәбәттәр институтын кызыл дипломға тамамлай — бөгөн ул Сирияла Рәсәй Федерацияһының Ғәзәттән тыш һәм Тулы хоқуҡлы илсәһе, Рәсәй Президенты Владимир Путин тарафынан “Қаһарманлыҡ” ордены менән наградаланды.

Фәткулла олатайымдың төпсөк улы, атайым Мотиғулла Қолмөхәмәтовка һуғыш башланғанда 16 йәш тә тулмай, шуға 1942 йылда ғына алып китәләр. Башта Харьковта элементәселәр курсында укый, унан Икенсе Украина фронты менән Берлинғаса барып етә, ике тапқыр “Батырлыҡ өсөн” һәм башқа мизалдар менән наградалана. Болгария, Чехословакия, Румыния, Венгрия, Австрия, Югославия, Германияны үтә, һуғышты Берлинда тамамлай. “Праганы азат иткән өсөн” (1945), “Германияны еңгән өсөн”, “Варшаваны азат иткән өсөн”, “Берлинды алған өсөн”, “Бөйөк Ватан һуғышында күрһәткән батырлыҡтары өсөн” (1948), “СССР Кораллы көстәрәнә 50, 60 йыл” (1967, 1979), “Бөйөк Ватан һуғышында Еңегә 30 йыл” (1975), Сталиндың қултамағы менән бер нисә грамота, ә тыныс тормошта “Хезмәттәге зур уңыштары өсөн” мизалы (1966), “Почет билдәһе” ордены (1973) менән бүләкләнә.

Атайым һуғыштан һуң колхозда эшләне, ауыл советы депутаты, колхоз идараһының ревизия комиссияһы ағзаһы булды, күп тапқырҙар Мәскәүҙә ВДНХ-ла катнашты, киммәтле бүләктәргә лайыҡ булды. Ағаһы Я.Қолмой уға арнап композитор Таһир Қәримов музыкаһына “Көтөүсә йыры”н ижад итте, языусы Динис Бүләков “Ағизел” журналына “Қаратал буйында” тигән очерк язды, район гәзите “Восход”та фотоһы менән мәкәлә бирҙе — ул әле лә архивымда кәзәрләп һаклана.

Фәткулла олатайымдың бер туған қустыһы шағир Якуп Қолмой генерал Доватор етәкселегендәге кавалерия дивизияһында һуғыша, Мәскәүҙә һаклауҙа катнаша, батырлығы өсөн икенсе дәрәжә Ватан һуғышы ордены һәм

мизалдар менән наградлана. Әле һуғышқа тиклем үк шағир булып танылған Якуп Колмой яу тынған арала язылған әсәрҙәрен Қанакайза йәшәүсе атаһы Хәйруллаға (атайымдың олатаһы) һәм Башҡортостан Языусылар союзы рәйесе Рәшит Ниғмәтигә ебәрәп тора. Һуңынан улар фронт шиғырҙарынан торған ике йыйынтыҡ булып 1942, 1944 йылдарҙа донъя күрә, 1944 йылда Я.Колмойҙы Языусылар союзына ағза итеп алалар. Генерал Доваторҙың кавалерия дивизияһы, Мәскәүгә ынтылған немец танктарына қаршы ебәрәлеп, тотошлайы менән тиерлек һәләк була. Йөзгә яқын кеше тере қалғандар араһында Якуп Колмой ҙа була.

Фәткулла олатайымдың тағы ла бер қустыһы Хисмәтулла Хәйрулла улы Қолмөхәмәтов башта Бәләбәйҙә ойошторолған алты айлыҡ политруктар курсында укый, артабан Калинин фронтының 373-сө уксылар дивизияһында татар-башҡорттар өсөн нәшер ителгән “Алға, дошманға ут ас!” (“Вперед, бей врага!”) тигән фронт гәзитендә тәржемәсе һәм хәбәрсе була, унда Шәйхи Маннур, Афзал Шамов һ.б. татар языусылары менән бергә эшләй. “Батырлық өсөн” мизалы менән наградлана. Һуғышта һыуықтарҙа окоптарҙа қунып, умыртқа туберкулезы эләктерә һәм каты ауырый. 1943 йылдың көзөндә II төркөм инвалидлығы бирәп, уны қайтарып ебәрәләп.

1943—1948 йылдарҙа Хисмәтулла Қолмөхәмәтов “Қызыл Башҡортостан” гәзитендә ауыл хужалығы бүлеге мөдире була, ләкин Сталин репрессияһына эләгә: юк гәйептәр тағып, Воркутаға лагерға ебәрәләп. Сталин үлгәндән һуң ақлана, яңынан эшенә қайтарыла. “Совет Башҡортостаны” гәзитендә 1953—1965 йылдарҙа эшләп, һақлы ялға сыға. Тырыш хезмәте өсөн “Почет билдәһе” (1970) ордены һәм дүрт мизал менән наградлана. Һаулығы қакшаған булһа ла, ғүмеренең һуңғы көндәренә тиклем һөйөклө һөнәре — гәзиттән айырылмай, 75 йәшенә тиклем қулынан қәләмән төшөрмәй. Нисек кенә һызланмаһын, бөкөрәйеп ултырып булһа ла ижад итә. Окоптарҙа һәм Сталин лагерҙарында қакшаған һаулығын қабаттан қайтара алмай. “Совет Башҡортостаны” гәзите биттәрәндә ул республикабыҙдың эшһөйәр кешеләрен зурлай, илгә ирек яулаған яу батырҙары һақында очерқтар, портреттар ижад итә. Улар араһында ике тапқыр Советтар Союзы Геройы Муса Гәрәев, башҡорт атлылары дивизияһында һуғышқан сержант Ғәбит Әхмәтов, артиллерист Ғимай Шәйәхмәтов, капитан Ғәли Бирҙин, танкист Зәйләғи Ноғманов, ябай һалдат Григорий Пулькин кеүек яқташтарыбыҙ, башҡорт әзәбиәтендә яқты йөндөз булып қалған яугир-журналистар Низам Қәрипов, Мостафа Садиков, Мәжит Буранғолов, Мәтик Мәхмүтов һәм башқалар бар. Очерқтары “Қитап” нәшриәте нәшер иткән “Башҡортостан батырҙары” йыйынтығына ингән.

Тыл батырҙары

Һуғыш йылдарында тылда ла ауыр булған. Тыл нык булмаһа, үзенән-үзе генә еңеү қилмәс ине. Шул һақта әсәйем Ғәлимә Сәхәүәтдин қызы Латипованың безгә, балаларына илай-илай һөйләгән иҫтәлектәрен хәтергә төшөрәм, һөйләгәндәрен язып алғанса, һүзмә-һүз қилтерәм.

“Әй, ул һуғыш қасафаты... Шуның арқаһында хәзәр һызланып ултырам. Хәзәр уйлайым-уйлайым да, үз-үземә аптырап қуям: ул көстө қайҙан алдык

икән, тим? Шул тиклем дә ауырлыктар, аслык-яланғаслык аша, йә, ошо йәшкә ет инде?!

...Һуғыш башланғанда миңә 15 кенә йәш ине. Тал сыбығы кеүек кенә кыз бала инем. Ирзәр һуғышка китеп бөткәс, бик иртә колхоз эшенә егелдек, ауылда карт-коро, йәштәр, бала-саға ғына калды. Калайтаһың, тырышаһың инде, ятып үлеп булмай бит, учетчик та, тракторист та булдым, яланда иген иктек, бесән саптык, арыш һуктык, трактор ремонтланык, бәрәңге үстерҙек. Һуғыш йылдарында, унан һуң да бәрәңге икенсе әпәй булды. Язын серегән бәрәңге йыя торғайнык, уны тапһаң, эй кыуанаһың әле ул! Ипләп кенә алып кайтаһың. Әсәйем, бахыр, шуны тазартып, һөткә, катыкка бутап коймак коя. Язға бастыңмы — йыуа, какы, балтырғанға сығабыз, үлән ашап йән асырайбыз...

Без, үсмер кыззар, гел ирзәр эшен эшләнек. Ленинградтан эвакуацияға килгән “блокадниктар” бүлеп бирзеләр: безгә лә бер ғаилә беркетелде. Халыкты таратып бөткәс, колхоз эшенә өйрәттек. Эш рәтен белмәйзәр бит тегеләр, мин бригадир булып эшләгәс, өйрәтергә куштылар. Етмәһә, тәржемәсе лә булып йөрөнәм, эшкә лә куштым, улар мине Галя тип йөрөттөләр. Күрмәгән нәмә, эшләмәгән эш калманы инде ул һуғыш йылдарында.

“Блокадниктар” ауылға матур итеп кейенеп килгәйнеләр, башта үззәрен, каланыкы булғас, эре генә тотқан булдылар. Икмәк-тоз тотоп, һарыктар һуйып, алдарына бал-май куйып, яңы бешкән әпәй тотоп каршыланык — 1941 йылда азык-түлек бар ине әле. Әйтәгүр, ашамаған булдылар башта, азак өй беренсә теләнселәп йөрөп, кейемдәрен картуфка, онға, күкәйгә, икмәккә алмаштырып ашанылар. Һуғыш бөткәс, Ленинградка кайтып киткәйнеләр, моңһоу булып калды барыбер...

Бригадирға таяктың башы мул төшә. Машина юк, ат юк. Ат булмағас, катын-кыз һабанға үзе егелде. Бөтә нәмә һуғышка ебәрәп торола. Қышын ойок-бейәләй, свитер бәйләп, быйма баһып ебәрәбез, үзебез — ас-яланғас. Өҫтә кейем, өйзә ашарға юк. Һөтөн, майын, итен, бәрәңгеген — барыһын да һуғышка ебәрәп торзюк. Бәрәңгене киптереп ебәрә торғайнык. Бүләк менән бергә кыззар хат язып һалып, шулай һалдаттар менән танышып китә торғайнылар.

Һуғыш йылларында закондар каты булды. Бер ус он, иген өсөн лагерға ебәрә торғайнылар. Аслыктан гаиләләре менән кырылғандар зә күп булды...

Ат булмағас, Стәрлегә йәйәү йөрөйбөз, бер ток игенде яурыныңа һалаһың да, “тәпәй турат” менән һыпыртаһың. Тейешле сәғәтенә алып барып еткерергә кәрәк! Әсәй, баһыр, йәлләп, кеҫәгә тары өшәһеме шунда, алабута икмәгеме кыһтырып ебәргән була. Алабутаны кул тирмәнәндә әйләндереп, һөт-катык бутап бешерә торғайны. Уныһын ашарлык түгел, ауыззы өтөп бара, үзе кирбес кеүек ката! Қалайтаһың, астан үлмәйем, тиһәң, ашайһың.

Бер вақыт Стәрлегә бисәләр, аркаларға токтар йөкмәп, орлок алырға киттек. Мин бригадир бит инде, яуаплы кеше. Ағизел язын ажғырып таша. Қисеп сыкмалы түгел, паромға ултырып сығабыз. Уға өлгөрмәһәң — орлок эләкмәй, сират зур. Ә буш кайтырға ярамай. Ауылдан иртәнге биштә тороп киткән кыззар, сират тороп, бер вақыт паромға һуңлап калдык. Яр буйында усак яғып, өйзән алып килгән көлсәләрзе ашап, язғы һыуык ергә ятып йөклап, өшөп-катып төн сықтык. Бәләкәй балалары булған бисәләр, тизерәк кайтып китеү ниәте менән Изелде кисеп сығабыз, тип батып үлгәндәре лә булды. Ас булһаң да, орлокка тейергә ярамай. Аслыктан бер ус иген урлап, төрмәлә серегәндәр зә күп булды. Өйгә кайтқас, сапқан үлән кеүек йығылаһың, ашарға ла хәл юк. Әсәйем, баһыр, туңып катқан аяктарзы ыуып маташқан була...

Һуғыштан һуң, 1946 йылда атайыңа барзым. Ярлы ғына йәшәп киттек. Мейесез өй әтмәләп индек, ике йыл “буржуйка” менән файзаландык. Уның, ни, йылыһы сыға ла бөтә. Өй һыуык булғас, тәүге ике сабыйыбыз үпкәләренә һыуык тейеп үлдә. Шунан атайың менән яңы өй һалып инергә булдык. Ул

вакытта урман кыркырға рөхсәт итмәнеләр. Эләктеңме, штраф та халып тормайзар, лагерға озаталар. Атайындың кырккан бүрәнәләрен төндә һөйрәп алып кайтабыз за ай яктыһында ергә күмәбез. Шуну кемдер милицияға әйткән бит, килеп тә еттеләр, атайынды алып та киттеләр. Колбулды Акбулатов исемле кеше ул вакытта, кашауайзар егеп, председатель булып йөрөнө. Өйгә килеп, атайындың яғаһына йәбеште был. Сак аралап калдым, барыбер төрмәгә алып киттеләр атайынды. Шул йәй бакса тултырып көнбағыш сәскәйнек, шуну йыйып, Стәрле базарында стаканлап хатып, әзерәк акса йыйып, адвокат ялланым. Судта ул атайынды яклап сығыш яһаны. Дөрөсөн әйткәндә, атайынды һуғышта алған орден-мизалдары коткарзы, кызым. Үзем дә: “Һуғышта кан койоп кайткан кешенең төрмәлә ултырырлык гәйебе юк!” — тип яклап сығыш яһаным. Орден-мизалдарын алып барғайным — шуларзы сығарып күрһәттем”.

Ауылдашым, нәселдәшем журналист Хисмәтулла Хәйрулла улы Колмөхәмәтовтың кызы Мәрйәм апайзың иҫтәлектәре лә фәһемле, үзе иҫән сакта язып алған хәтирәләрен укыусыларға һүзмә-һүз килтерәм.

“1942 йылда мин етенсе класты тамамлағайным, артабан укыу тураһында уйламанык. Малайзар һөнәрселек училищеһына китте, сөнки эшсе кулдар етешмәй ине. Без, етенсене бөткән 12 кыз, Өфөләге 680-се номерлы заводка прессовщица булып эшкә урынлаштык. Унда алты йыл эшләнем.

Бәхеткә каршы, барыбыз за комсомол-йәштәр бригадаһына эләктек. Исеме хәзер хәтерзә калмаған инде, Курбатова фамилиялы бригадир начальнигыбыз ине. 1942 йылда бригадирыбызға ни бары 25 кенә йәш булған, ә без уны шул тиклем өлкән күрә торғайнык! Азак бик тиз дуҫлашып киттек, йәш айырмаһы ла юғалды. Эй, күп эшләй торғайнык, нык тырыштык. Ул вакыттарзы уйлаһам, хәзер үзем дә аптырап куям: шул тиклем дә көс-энергияны кайзан алдык икән? Күрәһен, йәшлек менән һизмәгәнбездер инде, көндөз эшләп арып кайтһак та, тамак ялгап, азырак ял итеп алабыз

за, тағы ла төнгө сменаға йүгерәбез. Тик төнгөлә ифрат арыта, йоко баҫа. Шундай вақыттарза өлкәндәр ярзамға килә торғайны, безҙең урынға үзҙәре станокка баҫып, азыраҡ йоклатып алалар ине.

Өҫтөбөззә кейем дә булманы, аяк кейеме табыуы проблема ине. Аслы-туклы эшләнек. Бер вақыт өлкән апайзар аяктарыбызғағы тишек-мошок итектәребезгә карап-карап торзолар за, безҙе йәлләп, ахырыһы, кайзандыр калдык-боҫтоҡ күн киҫәктәре табып, итек тегеп кейҙерҙеләр. Завод яғылмағас, өшөй торғайныҡ. Күн итектәр кейгәс, аяктарға йылы булып калды. Һуғыш йылдарында бер генә көн булһа ла ял иткәнемде, өйзә калғанымды хәтерләмәйем: йә цехты тәртипкә килтерергә йүгерәбез, йә станцияла йөк бушатабыз. Кайза ул ял көнө, тик тороу! Буш йөрөү оят эш һанала ине. Хәйер, быға вақытыбыз за булманы.

...Бер вақыт иртән заводка килһәм, митинг бара. Сығыш яһаусы партия вәкиле Ленинградтың блокаданан азат ителеүе хақында һөйләне. Быны ишетеп, халыҡ шул тиклем шатланды, үзебезҙе шул тиклем бәхетле тойҙоҡ. Бер-беребезҙе косаклап илашабыз, котлашабыз! Заводта Ленинградтан эвакуацияланған халыҡ күп. Совет ғәскәрҙәренә енеүен ишетеп барыбызға ла шул тиклем көслө тәҫир итте: митингтан һуң комсомолға инеү өсөн ғаризалар бирҙек. Барыбыз за әле һуғыш дауам итеүен, һуғыштан һуң да илдәге емереклектәрҙе төҙөтөү, ауыл хужалығын аякка баҫтырыу, завод-фабрикалар төҙөгә эшсе ҡулдар кәрәк буласағын анлай инек”.

Һуғыштан һуң Мәрийәм Хисмәтулла кызы Стәрлетамак мәҙәниәт-ағартыу училищеһын, ситән тороп Ленинград мәҙәниәт институтын тамамлай, Өфөлә Башҡортостан Мәғариф йорто китапханаһы директоры булып эшләй, башҡорт катын-кыҙҙары араһынан беренселәрҙән булып Хезмәт Ҡызыл Байраҡ ордены менән бүләкләнә. Уға “1941 — 1945 йылдарҙағы Бөйөк Ватан һуғышында күрһәткән физикәр хезмәте өсөн”, Бөйөк Енеүең тамамланыуына 30, 50, 60, 65 йыл тулыу уңайы менән юбилей мизалдары тапшырыла. Әлегә хәтирәләрҙе һөйләгән әсәйем дә, Мәрийәм Хисмәтулла кызы ла бөгөн яқты донъяла юктар инде, икеһе лә 2012 йылда вафат булдылар...

Өфө калаһындағы элекке 8 Март тегеү фабрикаһының Почетлы тегеүсеһе, бөгөн хаҡлы ялдағы Гөлийәзәм Мостаева һуғыш йылдарында тылда нисек эшләүҙәре тураһында түбәндәгеләрҙе һөйләне:

— Ул кәһәрле һуғышты кем генә онотор икән? Һуғыш башланғандың икенсе көнөнә үк атайымды фронтка алдылар, әсәйем көнө-төнө эштә, ә мин донъя көтөп өйзә калам... Донъя көтөп, тигәндән, ололарҙың кайтыуына ашарға бешереп, изән-кер йыуу, өй тазартыу, тегеү-ямау, бәйләү-иләү һәм башка эштәр йыл әйләнәһенә барыһы ла миңең өҫтә. Һигез йәшем тулғас кына уқырға төштөм. Ул вақытта безҙең мәктәпте хәрби госпиталгә әйләндергәйнеләр, шуға укыу өсөн бина булманы. Ләкин һуғыш йылдарында кешеләр бер-береһенә мәрхәмәтле, ярзамсыл була белде: бер апай, исемен хәҙер хәтерләмәйем дә инде, өйөндәге бер бүлмәһен класс яһарға тәқдим итте. Мин шунда укыным. Һуңынан мәктәп кала психиатрия дауаханаһы бинаһына күскәс, барыбыз за еңел тын алдыҡ. Һәр бала класты тәртипкә килтереп үз өлөшөн индерҙе, барыбыз за ололарға ярзамлашырға тырыштыҡ. Без ни, бәләкәстәрбез, нимә генә эшләй алабыз инде? Дауахана ихатаһында ойшторолған өмәләрҙә

катнаштык, яралы һалдаттарға концерттар күрһәттек. Үзөбөз сценарий язабыз, үзөбөз уйнайбыз, йырлайбыз, бейейбөз, берәү зә ситтә калмай, үзөн өгөтлөтмәй, инәлтмәй. Үзөбөз аслы-туклы укыһак та, шулай һалдаттарзың күңелен нисек тә күтәрергә тырышкан булабыз. Исмаһам, берәүебөз илаһа йә зарланһасы! Берөбөз зә үзөн кайғыртманы, ә башкаларзы уйланы... Ә бит без ул вақытта уйнап туймаслыҡ сабыйзар инек!

Без, һуғыш быуыны балалары, иртә өлкәнәйзек. Бала ғына көйөбөзгә үлем сизгәндә ятқан яралыларзың һауығыуына шатланыуыбыз үзә үк иртә өлкәнәйеү билдәһе булған икән. Әгәр концерттарыбыз яралыларға окшап, улар кул саһна, эй, кыуанған булабыз шуға! Ә инде һалдат һауығып аякка баһна, беззәң менән косаклашып хушлашып, кабаттан фронтка китһә, шатлыҡтың сизе булмай. Эй, сабыйлыҡ, шул вақытта шатланғандарзы ғүмерзә онотаһым юк! Ул минең тор-мошомда һәр вақыт якты нур һибеп, юл күрһәтеп, ғүмерем буйы озатып килде. Мин бик иртә кеше кыуандырып, башкаларға игелек эшләп шатландырыуҙан да якшыраҡ нәмә юклығын анлап үстем. Бер-берең мәрхәмәтле, ярҙамсыл булырға, башкаларзың хәленә инеү, ярҙамға мохтаждарға ярҙам итә белеү кеүек кешелеклелек сифаттарына беззә һуғыш үзә өйрәттә.

Без — һуғыштан һуң тыуған балалар!

Һуғыштан һуң ауылдаштарға күтәрелеп китеүе, емерелгән хужалыҡты аякка баһтырыу еңелдән булмаған. Һуғыштан һуң тыуған балаларға ла еңелдән тура килмәгән, шул хакта ла әйтеп китәйек. Яуҙан кайтқан һалдаттарзы бөлгөнлөк, сүп баһқан яландар, хәйерселек, аслык көткән. Тракторзар, машиналар иһке, ватылып эштән сыкқан, булғандарын йүнәтерлек түгел. Көндө төнгә ялғап эшләй канакайзар, барыһын да тиерлек кул көсө менән башкаралар. Колхоз председателе Павел Кузнецов һуғыштан әйләнеп кайтмағас, кыһка ғына вақыт эсендә байтак кеше колхоз председателе булып эшләп карай: Сәйетгәрәй Зәйнәтдинов, Миңлеғол Қинйәбулатов, Қолбулды Акбулатов, Әхмәт Ишбирзин, Мөхәмәзулла Хисмәтуллин, Минлеғәрәй Рәжәпов, Дәүләткәрәй Абызғилдиндар... Халык һаман буһка эшләй. Әгәр “трудодень” һаны тулмаһа, колхозсыны лагерға ебәрәләр. Хезмәт көнөнә 200 грамм бойҙай йәки он биргәндәр. Һуғыштан һуң илдә аслык була, бик күптәр шешенеп, йә иһә язын кар аһтында калған башакты ашап ағыуланып үлә. Тотош ғаиләләре менән үлгәндәр зә күп була. Журналист Хисмәтулла Қолмөхәмәтов “Қызыл Башкортостан” гәзитендә эшләгәндә шул хакта материал йыя, тик баһтырып өлгөрмәй — уны кулға алалар һәм Воркута лагерына ебәрәләр.

Ул йылдарзың этлеген беззән быуын да татып үстә. Без, 50-се йылдарҙа тыуған балалар, хәзәрғеләр кеүек мәктәпкә матур итеп кейенеп йөрөмәнек, мәктәп ашханаһында тәмле аштар ашап укыманык: бер кыйырсык икмәккә мөрхәтһенә торғайнык. Шуны бер көрөшкә һуҙа ебетеп ашайбыз зә, шуның менән вәссәләм! Һигезенсене тамамлағас, үзөбөззән ете сакрымда ятқан Әхмәр урта мәктәбенә йәйәү йөрөп укынык. Беззәң бала сакта матур уйынсыҡтар зә, күпшы кейемдәр зә булманы. Мин, ғөмүмән, үземден донъяға эшләп ашарға килгәнемдә бик иртә аңланым. Ә хәл былай булды. Бер вақыт атайым, әсәйем, Зәйнулла абзыйым, Йәмилә менән Мәрйәм апайымдар кышкылыҡка утын әзәрләй ине. Кемеһе быса, кемеһе яра. Шунда Йәмилә

апайым: “Ә ниңә Миләүшәне кушмайбыз, курсак уйнар йәштән узған инде”, — ти. — Әйзә, берәмләп булһа ла утын ташыһын!” Мин, кыуал таяғына башын, күзән эшләп, кәләм осо менән сәсен караға, ауызын кызылға буяп үзем эшләп алған “курсак” тарымды ташлап, утын ташый башланым. Ысын курсак менән уйнағанымды хәтерләмәйем. Хәйер, бер генә тапкыр курсак менән уйнап өлгөрзөм, шуны ла искә алайым. Бер вақыт Рәхмәтулла Қолмөхәмәтов бабайым Өфөнән безгә қунакка килеп төштө (уның тураһында алда әйтеп киткәйнем инде), бабайыбыз миңә һәм Наилә һеңләмә ике курсак алып килгән икән, эй шатландык! Эсенә быскы вағы тултырылған был ябай ғына курсактар миңә хан кызы кеүек күренде! Ләкин озақ уйнатырға насип булманы: күрше Бибисара инәйзәрзәң Шарик исемле эте, беззәң уйнаған ерзә буталып йөрөй торғас, әллә кызык күрепме, бер вақыт курсағымды тешләп алды ла үззәренә қайтып китте. Артынан барһам, солан астына ингән дә, әлеге курсакты талап ята. Азақ теткеләнеп бөткән курсак уйнатырға эшқинмәне. Һуғыштан һуңғы быуын балалары мәктәпкә яқшы кейенеп йөрәмәне, ул йылдарзә беззән олорактар хатта институтка ла фуфайка менән йөрөй ине. Гөмүмән, шул кара фуфайка, спецовка, кирза итек совет халқының төп көндәлек кейеме булды. Без укығанда, ярай, мәктәп формаһы булды, юғиһә, ярлылык күзгә нык ташланған булыр ине. Ғаиләлә без туғыз бала булдык, бер-беребеззәң кейемен кейеп үстек: миңә бер вақытта ла яңы итегем, яңы галстугым, китаптарым, сумкам булманы — өлкән апайзарзан қалғаны эләгә ине. Қитаптар за кластан-класка тапшырылып күсеп килде. Хөкүмәт йылына бер тапкыр фронтовик балаларына тип пальто, итек, мәктәп формаһы кеүек кейем-һалым менән ярзам итте, ләкин атайым, ғаиләлә туғыз бала булуға карамастан, уларзә алыузан баш тартты. Оло апайым Йәмилә яқшы укый ине, мәктәп директоры Миңнулла Вахитов ағай: “Әйзәгез, бер-ике кызығыззә Ишембай интернат-мәктәбенә укырға ебәрәйек”, — тип килгәс, атайым ризалашманы, “Мин хөкүмәткә ташлар өсөн балалар үстәрмәйем, үз балаларымды үзем қарайым”, — тип яуапланы. Шулай за бик озақ өгөтләгәс, Йәмилә апайымды туғызынсы-унынсыға ғына ебәрергә ризалашты. Апайым Ишембай интернат-мәктәбен тик яқшыға ғына тамамланы, тик кейергә туфлийы, күлдәге булмағанға күрә, “Һуңғы қыңғырау” байрамына барманы. Мәрийәм апайыма иһә, һигезенсене тамамлағас, әсәйем штапель күлдәк тегеп кейзәрзә, миңә иһә Йәмилә апайымдың туй күлдәген қысқартып кейзәрзәләр. Әйткәндәй, шул туй күлдәген мин университет студенткаһы булғас та озақ кейеп йөрөнөм.

Әлеге хәлдәрзә мин ни өсөн язам һуң әле? Ауылдаштарым һәм бер ғаилә өлгөһөндә йәштәргә һуғыш һәм һуғыштан һуңғы йылдарзә нисек йәшәүебеззә һөйләгем, анлатқым килде. Бәлки, булған һайын булғандың қәзәрен белмәгәндәр, донъя артынан қуғандар үззәренә фәһем алыр, тим. Тормошта хәл итеп булмай торған ауырлықтар, проблемалар юк, тыныслықтың қәзәрен беләйек! Башка һуғыш қына булмаһын, донъялар имен, тыныс торһон, яңы ғаиләләр қоролһон, сабийзар тыуһын, инәй-олатайзар ейән-ейәнсәрзәрен һөйһөн, әсәйзәр улдарын һуғышка озатмаһын. Күз йәштәре түгелмәһә, бомбалар шартламаһа, аслык-юклық булмаһа, киләсәктә барыһы ла яқшы булыр!